

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319201351
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6319201351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: SLOVAKIA ENERGY, s.r.o., so sídlom 821 09 Bratislava, Plynárska 7/A, IČO: 36 807 702, právne zastúpený: Mgr. Lenka Heřmánková, usadený euroadvokát, s miestom výkonu činnosti XXX XX L. - mestská časť K., F. XXXX/XX, proti žalovanej: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. J., G. Z. XXX, zastúpená: Poradenské a právne centrum ochrany spotrebiteľa, so sídlom 031 01 Liptovský Mikuláš, Vrbická 1894/10, IČO: 52317226, o zaplatenie 367,94 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 6Csp/53/2019-220 zo dňa 11. júna 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 164,94 € spolu s úrokom z omeškania 8% ročne od 26.07.2018 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 10,34%.

2. Na námietku žalovanej, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaná, dospel k záveru, že táto je daná, o čom v konečnom dôsledku svedčí postoj žalovanej k žalobe na pojednávaní 26.05.2020, keď už tento údajný nedostatok nenamietala a jej námietky sa vzťahovali výlučne len k samotným žalovaným nárokom. Žalobca ako žalovaný subjekt v žalobe označil B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. Z. XXX, XXX XX G. Z. a v K. obyvateľov SR s dátumom narodenia XX.XX.XXXX a s trvalým pobytom G. Z. XXX je zapísaná B. L., rod. L., ktorej bol vydaný dňa 07.11.2005 cestovný pas na meno B. E. a ktorá má dvoch synov s priezviskom E. a dve dcéry s priezviskom E.. V registri je uvedený jej rodinný stav „rozvedená“, na základe čoho možno dospieť k záveru, že v čase, kedy žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o združených službách dodávky elektriny a plynu (03.05.2011), bola v tejto zmluve označená priezviskom E. a po rozvoze prijala opätovne svoje rodné priezvisko. Skutočnosť, že ide o totožnú osobu napokon preukazuje aj formulár pre prípadnú reklamáciu faktúry číslo 2811037136, ktorý je podpísaný B. L. s dátumom 16.03.2018 a v ktorom je uvedené, že žiada o zmenu priezviska: B. L..

3. Za nesporné považoval, že žalovaná dňa 03.05.2011 uzavrela zmluvu o združených službách dodávky elektriny a plynu č. SKL120485 so spoločnosťou Energetické centrum a.s., Bratislava. Zmluva bola uzavretá na dodávku elektriny v distribučnej sadzbe D4, produkt dodávky D-A8 a v zmluve bola

dohodnutá záloha 94 € mesačne, pričom prílohu zmluvy tvoria cenník a VOP, s ktorými sa žalovaná vopred zoznámila. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú 3 roky, t.j. do 03.05.2014, pričom táto sa ďalej predlžovala o ďalšie tri roky s poukazom na čl. 7 ods. 11 tretia veta VOP. Počas dohodnutej doby trvania zmluvy s účinnosťou ku dňu 01.10.2013, došlo na základe zmluvy o predaji podniku uzavretej medzi spoločnosťou Energetické centrum, a.s., IČO: 35 905 972 ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim k predaju celého podniku v zmysle § 476 a nasl. Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho boli na žalobcu prevedené všetky práva slúžiace prevádzkovaniu podniku, ako aj všetky záväzky, čím žalobca vstúpil do práv predávajúceho a stal sa namiesto neho zmluvnou stranou v zmluve, ktorú uzavrel so žalovanou dňa 03.05.2011 predávajúci. Žalobca zmluvu na dodávku elektrickej energie č. SKL120845 ukončil listom zo dňa 26.06.2018, ktorým od danej zmluvy odstúpil z dôvodu, že žalovaná sa opakovane nachádzala v omeškaní s úhradou ceny za dodávku elektrickej energie, ktoré napriek výzvam neboli uhradené. V liste zároveň bolo uvedené, že požiadal prevádzkovateľa distribučnej sústavy o ukončenie dodávky a distribúcie elektriny a ukončenie dodávky s demontážou meradla a distribúcie plynu pre odberné miesto: 24ZSS3008007000T, ukončené 10.07.2018. Faktúrou zo dňa 11.07.2018, variabilný symbol 2811127934, splatnou 25.07.2018, žalobca žalovanej vyúčtoval spotrebu elektriny za obdobie od 12.02.2018 do 10.07.2018 vo výške 164,94 €, keď spotreba za dané obdobie bola vo výške 336,94 €, od ktorej sumy boli odpočítané predpísané a zaplatené platby v sume 172 € (č.l. 10 p.v. spisu). Z listiny na č.l. 11 spisu vyplýva, že suma 172 € pozostávala z dvoch platieb v sume 59 € a v sume 113 €. Z prehľadu platieb preddavkov na č.l. 17 p.v. - 19 spisu vyplýva, že žalovaná od 01.02.2012 riadne (prípadne s malým omeškaním) uhrádzala predpísané čiastky. Pokiaľ ide o rok 2018, ktorého sa týka predmet sporu, platbu predpísanú na obdobie 01.02.2018 do 28.02.2018 vo výške 54 €, splatnú 28.02.2018 žalovaná zaplatila až 27.04.2018 a suma 5 € bola započítaná na úhradu poplatku za upomienku. Platbu predpísanú na obdobie 01.03.2018 do 31.03.2018 vo výške 54 € + 5 €, splatnú 31.03.2018 nemala žalovaná zaplatenú do 19.06.2018, rovnako ako platbu predpísanú na obdobie 01.04.2018 do 30.04.2018 vo výške 54 € + 5 €. Dňa 01.03.2018 sa stala splatnou vyúčtovacia faktúra za obdobie od 04.02.2017 do 11.02.2018 v sume 676,72 € (prehľad platieb na č.l. 16 spisu). Žalobca dňa 24.10.2017 vystavil faktúru variabilný symbol 2740021724, ktorou žalovanej vyúčtoval poplatok za upomienku v sume 8 €. V rovnakej výške a z rovnakého dôvodu (poplatok za upomienku) žalobca žalovanej vystavil dňa 02.01.2018 faktúru 2840000035, splatnú 19.01.2018, dňa 13.02.2018 faktúru variabilný symbol 2840003470, splatnú 02.03.2018, dňa 27.03.2018 faktúru variabilný symbol 2840006899, splatnú 17.04.2018 (č.l. 8 p.v. spisu - 9 p.v. spisu a č.l. 21 spisu) a dňa 22.05.2018 faktúru variabilný symbol 2840010689, splatnú 08.06.2018 (č.l. 158 spisu). Z podacích hárkov na č.l. 53-139 spisu, ktoré od žalobcu vyžiadal Okresný súd Brezno mal súd preukázané, že žalobca žalovanej odoslal prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. písomnosť dňa 25.10.2017, dňa 04.01.2018, dňa 14.02.2018, dňa 28.03.2018 a dňa 23.05.2018. Dňa 14.06.2018 žalobca vystavil faktúru variabilný symbol 2871000515, splatnú 21.06.2018, ktorou žalovanej vyúčtoval poplatok za odpojenie a znovupripojenie elektriny v sume 96 €. Dňa 26.06.2018 žalobca vystavil faktúru variabilný symbol 2860002457, splatnú 06.07.2018, ktorou žalovanej vyúčtoval deaktivčný/sankčný poplatok k zmluve SKL120485 (č.l. 13 p.v. spisu).

4. Žalobu vyhodnotil za dôvodnú v časti uplatnenej sumy 164,94 €, predstavujúci nedoplatok z vyúčtovania za obdobie od 12.02.2018 do 10.07.2018. Z prehľadu platieb preddavkov k dátumu 21.03.2019 a z poslednej výzvy pred prerušením dodávok č. 8220706580 vyplýva, že žalovaná pred 20.06.2018 vykonala ako poslednú preddavkovú platbu v sume 54 € 27.04.2018, ktorou bola zaplatená platba na obdobie od 01.02.2018 do 28.02.2018, pričom bola splatná 28.02.2018 a preddavkovú platbu za obdobie od 01.03.2018 do 31.03.2018, splatnú 31.03.2018 žalovaná nezaplatila a rovnako nezaplatila preddavkovú platbu za obdobie od 01.04.2018 do 30.04.2018, splatnú 30.04.2018. Dňa 20.06.2018 žalovaná zaplatila sumu 253,88 €, ktorá bola žalobcom správne použitá na zaplatenie týchto dvoch preddavkových dlžných platieb v sume 54 € a v sume 59 €, časť pohľadávky v sume 135,88 € použil na zaplatenie neuhradeného vyúčtovania za obdobie od 04.02.2017 do 11.02.2018, splatného dňa 01.03.2018 v sume 676,72 €, nakoľko sa jednalo o najstarší existujúci záväzok žalovanej. Žalovaná v príkaze na úhradu sumy 253,88 € neuviedla ako variabilný symbol platby variabilné symboly faktúr, ale variabilný symbol, ktoré žalobca zrejme uvádzal na upomienkach. Započítanie platby z uhradenej sumy 253,88 €, bolo nedôvodné, v časti sumy 5 € na poplatok za upomienku vyúčtovaný faktúrou VS 2740021724 (ktorá je vo zvyšnej časti 3 € predmetom konania), a to z dôvodu, že žalobcovi nevznikol nárok na uvedený poplatok za upomienky, ako je nižšie odôvodnené. Vo vyúčtovaní predmetnej faktúry bolo zohľadnené, že úhradou zo dňa 20.06.2018 došlo k zaplateniu preddavkových platieb v sume 54 € a 59 €, keď žalovaná v období od 01.02.2018 do 30.06.2018 mala zaplatiť predpísané platby 1 x 54 € a 4

x 59 €, teda spolu 290 €. Dňa 27.04.2018 zaplatila 54 € a z platby z 20.06.2018 bolo použitých 54 € a 59 €, čo predstavovalo spolu uhradené preddavky v sume 172 €. Nakoľko však celková spotreba elektriny v období od 12.02.2018 do 10.07.2018 bola v sume 336,94 €, po odpočítaní preddavkov v sume 172 €, potom vyúčtovacia faktúra bola vystavená na sumu 164,94 €. Žalovaná mala povinnosť predpísané mesačné úhrady zaplatiť, pretože v danom čase zmluvný vzťah medzi ňou a žalobcom trval. Preto je nárok žalobcu na zaplatenie vyúčtovanej faktúry 164,94 € oprávnený spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% od 26.07.2018, nakoľko pohľadávka bola splatná 25.07.2017 a výška úroku je stanovená v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zákonnej výške, ktorá podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 predstavuje 8%, nakoľko záväzkový vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu vznikol pred 1. februárom 2013 a s poukazom na § 10c citovaného nariadenia, v zmysle ktorého sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

5. Pokiaľ si žalovaný uplatňoval poplatky za upomienky v celkovej sume 35 €, poukázal na to, že medzi žalovanou a právnym predchodcom sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky) predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie, ktoré spočíva v účtovaní takýchto poplatkov, možno hodnotiť ako poškodzujúce spotrebiteľa. Pre spotrebiteľa je neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými nie sú spotrebiteľovi poskytované nejaké protiplnenia. Navyiac, ak tieto poplatky majú skôr sankčný ako refundačný účel. Poplatky žalobca účtoval v sume 8 €, pričom z predložených podacích hárkov je zrejmé, že za odoslanie každej upomienky zaplatil 1,20 €. Ďalšie náklady môžu byť náklady na papier, obálku, tlač, mzdy, ktoré však zďaleka nemôžu dosahovať sumu 8 €. V skutočnosti tak nejde o poplatok, ale o sankciu, resp. zmluvnú pokutu, ktorá musí byť podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka dojednaná písomne, k čomu v danom prípade nedošlo. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“ Preto nemožno vychádzať z čl. 6 bod 2 i) Všeobecných obchodných podmienok. Z týchto dôvodov žalobu uplatňujúcu poplatky za upomienky zamietol spolu s príslušenstvom.

6. Ďalej si žalobca uplatňovať deaktivčný/sankčný poplatok vo výške 120 €, ktorý si účtoval v zmysle čl. 6 bod 2 ii) VOP a rovnako, ak má ísť vo svojej podstate o zmluvnú pokutu, tak platí záver súdu uvedený v predchádzajúcom odôvodnení a to, že pre dojednanie o takejto zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma, preto aj v tejto časti bola žaloba zamietnutá.

7. Napokon zamietol žalobu v časti zostatku poplatku za odpojenie a znovupripojenie v sume 48 € vrátane úroku z omeškania, pretože žalobca si ho uplatňoval v zmysle čl. 2 bod 6 iv) VOP, podľa ktorého „je odberateľ povinný uhradiť dodávateľovi spolu s cenou za plnenia podľa zmluvy aj ďalšie platby a poplatky, ak svojím konaním alebo nekonaním spôsobil vznik skutočnosti a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) zo strany dodávateľa, ktoré súvisia s predmetom zmluvy, ktoré úkony spôsobujú dodávateľovi vznik dodatočných nákladov, ktoré nie sú zohľadnené v cene za dodávku elektriny odberateľovi elektriny a sú preto spoplatňované podľa ďalších cenníkov dodávateľa alebo PDS.“ V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/33/2018. Teda žalobca vyúčtoval poplatok za odpojenie v sume 48 € a poplatok za znovupripojenie v sume 48 €, spolu sumu 96 €, z ktorej sumy žalovaná uhradila 48 €. Z listinného dôkazu vyplýva, že žalobca dňa 14.06.2018 zadal príkaz na prerušenie dodávky elektrickej energie pre odberné miesto žalovanej a na jeho základe došlo k odpojeniu odberného miesta a k odpočtu meradla dňa 18.06.2018. Teda možno konštatovať, že žalobca dal príkaz na odpojenie, odberné miesto bolo odpojené a bol vykonaný odpočet. S odpojením odberného miesta je spojený poplatok v sume 48 €, ktorý žalovaná zaplatila 11.07.2018, avšak žalobca ničím nepreukázal, že došlo k znovupripojeniu a teda k vzniku skutočnosti, na základe ktorej si žalobca uplatňoval ďalší poplatok vo výške 48 € a z tohto dôvodu v tejto časti žalobu zamietol.

8. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca mal úspech vo výške 44,83%, žalovaná mala úspech vo výške 55,17% a preto čistý úspech žalovanej predstavuje 10,34%.

9. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výroku I. podala odvolanie žalovaná. Má za to, že napadnutý výrok rozsudku je nesprávny. Správne posúdil, že jej postavenie je postavenie spotrebiteľa, avšak priznal žalobcovi plnenia, ktoré mali povahu neprijateľných zmluvných podmienok a pri výpočte

dĺžnej sumy došlo zo strany súdu k nesprávnemu výpočtu. V platbe 54 € predpísanej za obdobie od 1.2.2018 do 18.2.2018 splatnej 28.2.2018, ktorú žalovaná zaplatila 27.4.2018 bola započítaná aj platba 5 € za upomienku. Ďalej v platbe predpísanej za obdobie od 1.3.2018 do 31.3.2018 vo výške 54 € + 5 € za upomienku, opätovne si žalobca sumu 5 € za upomienku započítal a napokon platbu 48 €, si žalobca započítal 11.7.2018 ako poplatok za odpojenie odberného miesta a ide opätovne o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je jasné, či vôbec aj fyzicky došlo k realizácii odpojenia a následného pripojenia. Teda zo sumy 164,94 € mala byť odpočítaná ešte čiastka 5 + 5 + 48 € a mala byť zaviazaná na zaplatenie istiny 106,94 €. Rovnako nesprávne právne posúdil vec ohľadne úrokov z omeškania, keď priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8% ročne, nakoľko v zmysle § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu a teda v tomto prípade výška úrokov z omeškania nie je 8%, ale 5%. Na základe uvedeného navrhuje zmeniť výrok v I. tak, že žalovanú zaviazže zaplatiť žalobcovi istinu 106,94 € s 5% úrokom z omeškania od 26.7.2018 do zaplatenia. Výroky II. a III. zostávajú bezo zmeny.

10. Žalobca k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa s dôvodmi odvolania nestotožňuje, nakoľko má za to, že uvedené tvrdenia, respektíve úhrady žalovanej na poplatky vykonané v minulosti neboli predmetom sporu. Predmetom sporu síce boli poplatky za upomienky, prerušenie dodávky a podobne, avšak tieto mali charakter neuhradených súm vzťahujúcich sa na vyúčtovanie, ktoré bolo predmetom sporu. Rovnako sa nestotožňuje s tvrdením, že úrok z omeškania má byť vo výške 5%, nakoľko žalovaná uzatvorila zmluvu o združených službách dodávok elektriny a plynu dňa 3.5.2011, z ktorého dôvodu sa sadzba úrokov z omeškania počíta v právnych vzťahoch vzniknutých do 31.1.2013 vo výške 8%. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

11. Žalovaná v replike uviedla, že tvrdenia žalobcu vo vyjadrení považuje za účelové, trvá na svojom odvolaní voči rozsudku a žiada, aby jej odvolaniu odvolací súd vyhovel.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

14. K odvolacej námietke žalovanej o započítaní dvakrát 5 € ako poplatok za upomienku v preddavkoch za obdobie od 1.2.2018 do 28.2.2018 a od 1.3.2018 do 31.3.2018 je nutné konštatovať, že uvedené z listinných dôkazov nevyplýva. Na č.l. 17 až 19 je žalobcom predložený rozpis preddavkových platieb a aj akým spôsobom ich žalovaná počas celého obdobia uhradila. Pokiaľ ide o preddavok za február 2018, tento žalovaná uhradila vo výške 54 € dňa 27.4.2018 v predpísanej výške a za mesiac marec a apríl je uvedené, že žalovaná uhradila preddavky vo výške 59 € a nemá na týchto preddavkoch žiaden dlh. V marci pri preddavku žalobca započítal 5 € z platby, ktorú žalovaná uhradila 27.4.2018, kedy mala povinnosť hradiť preddavok iba vo výške 54 €, preto v marci rozdiel tých 5 € bol započítaný na preddavok. Vyplýva to z listinného dôkazu predloženého žalobcom. Z prehľadu platieb na č.l. 15 až 17 jednotlivých faktúr nevyplýva, že by si žalobca zo dňa 27.4.2018 z úhrady žalovanej započítal sumu na niektorý poplatok za upomienku alebo inú platbu. V tejto časti je preto odvolanie žalovanej nedôvodné.

15. V ďalšej časti žalovaná namieta, že mala byť odpočítaná i platba 48 € za poplatok za odpojenie odberného miesta. Je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie sa s poplatkom za odpojenie náležite vypořiadal v bode 26. svojho odôvodnenia, kde konštatoval, že bolo preukázané, že k odpojeniu odberného miesta žalovanej došlo dňa 18.6.2018 a v tejto časti žalovaná už plnila žalobcovi, keď sumu 48 € uhradila dňa 11.7.2018. Z týchto dôvodov žalobca si predmetnou žalobou neuplatňoval uvedený

poplatok, a preto ani tento poplatok nebol predmetom konania. Pokiaľ si žalovaný uplatňoval aj poplatok za znovupripojenie v rovnakej výške 48 €, a to totožnou faktúrou, tento poplatok súd prvej inštančie žalovanému nepriznal, vid' odôvodnenie bodu 24. rozsudku.

16. Teda ak žiada žalovaná, aby došlo k započítaniu ňou uhradenej sumy 48 € na poplatok za odpojenie odberného miesta, ktorý nebol predmetom tohto konania, bolo nutné, aby v zmysle § 147 ods. 1 CSP uplatnila svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia, pokiaľ je toho názoru, že žalobca na predmetný poplatok nemal nárok. Podľa § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. V preskúmvanej veci žalovaná takýto jednostranný právny úkon voči žalobcovi neučinila, preto nie je možné prihliadať na túto odvolaciu námietku, a to že už žalovanou zaplatený poplatok za odpojenie jej má byť započítaný voči pohľadávke žalobcu.

17. K odvolacej námietke o výške úrokov z omeškania, sa odvolací súd stotožňuje s právnym posúdením súdom prvej inštančie, keď s poukazom na § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V konaní nebolo sporné, že záväzkový vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu vznikol dňa 3.5.2011 Zmluvou o združených službách dodávky elektriny a plynu č. SKL120485. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení k 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. S poukazom na citované ustanovenia v tomto bode je výška úrokov ku dňu 26.7.2018 (omeškanie žalovanej) určená v sadzbe 8% plus základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania dlžníka so zaplatením sumy 0,0% (t.j. deň po dni splatnosti dlžnej sumy), t.j. v sadzbe 8% ročne. Preto si žalobca správne uplatnil úrok z omeškania vo výške 8% ročne, na ktorý má nárok v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

18. Vzhľadom na vyššie konštatované, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštančie vo výroku I., ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, v ktorom súd náležite uplatnil zásadu úspechu v konaní, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výroku II., ktorý nebol napadnutý odvolaním, zostal rozsudok súdu prvej inštančie nedotknutý.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca a to v celom rozsahu, preto mu priznal proti odvolateľovi - žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštančie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)